

1150ին, երբ Պաղտին Բ. քաղաքը կ'ամրացնէր: Անոր յատակագիծը նման էր Սաչակրաց ուրիշ շատ մը մայր եկեղեցիներու յատակագիծերուն. ունի երեք կողակ, նաև մը, կողմնակի թեւեր: Իսլամները կողակները քանդած են. բայց անոնց թերի մասերը կը մնան. կը թուի թէ գլխաւոր կողակը երկու կողմով ուղղանկիւն երկու խոռոչներ ունեցած է, ուրիշ բազմաթիւ բիւզանդական եկեղեցիներու նման, և թէ կողակները ուղղագիծ սնարքի մը մէջ տեղաւորուած են:

Երեք միջավայրերը ցցանկիւններով կամարակապ են. ունին չորս գերանամէջեր, քառակուսի գաւիթ մը, այն ալ կամարով և կ'երկարածդէ նաւը, ինչպէս Պէյրութի Մայր եկեղեցին: Մոյթերը խաչաձև են. բարաւորները և թակաղակները կը ձևացնեն շարունակական լար մը, որուն վրայ կրկնակ նախն սիւնը կը դնէ երկրորդ հիմ մը: Վերի խոյակներու թակաղակները կապուած են լարով մը որ կ'անցնի պատուհաններու նեցուկին ներքեւէն: Միւսնոյն կարգը կը տեսնուի կողմնակի թեւերուն մէջ:

Թակաղակները և լարերը ունին միաձև հատած մը (profil), այսինքն գօտի, փողաձև փորուած խորով, կլոր փոքր ցցուակ:

Բոլոր աղեղները բեկուած դրոշմ ունին: Նաւը որմայեցեր չունի, բայց կողմնաթեւերու որմայեցերը խաչաձև կիսասիւններու դրոշմը ունին:

Բոլոր սիւները կը բաղկանան կորնթական խոյակներէ և գործածուած հին մարմարէ սիւնազուլուխներէ: Սիւնազուլուխներու մէկուն վրայ քանդակեալ կ'երևնայ պսակի մը մէջ զետեղուած եօթնաստեղնեան աշտանակ մը, և հոն կը կարգացուի երբայական արգադիր արձանագրութիւն մը: Ուրեմն սիւները սինակովէ մը բերուած են և հոս օգտագործուելէ յառաջ բիւզանդական եկեղեցիի մը զարդարանքը եղած են: Ուրիշ սիւնազուլուխներ պատերու մէջ հիւսուած են, իբր որմարարձք (chainage): Clermont-Ganneau կը յիշէ թէ Եւզոկսիա թագուհին պաղիլիքային ընծայած է երեսուն մարմարեայ սիւներ և կը կարծէ թէ անոնք բերուած են Կեսարիոյ սինակովէն:

Գաւիթը ունի թեռաս մը, ինչպէս կողմնաթեւերը. բայց նախին տանիքը ցած է, վասն զի շէնքին ամբողջ երեսը կը վերջանայ երեք անկիւնի զարգով մը (fronton): Այս զարդին և գաւիթին միջև կը բացուի պարզապէս դէպ ի ներս շեղակուած շքե-